

Белуга Ю. М., старший викладач,
Горбуля О. А., Сучков І. О., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

З того часу, як Україна стала на шлях євроінтеграції, було проведено ряд реформ в суспільстві та державі загалом. Проте одне з найболючіших питань для кожного випускника навчального закладу будь-якого рівня акредитації так і не було вирішено. Це проблема працевлаштування молоді.

Питанням реалізації трудових прав молоді приділена значна увага в працях А. І. Шебанової, А. М. Гаврилова, О. М. Бляхман, Д. О. Карпенка, Б. К. Бегічева, В. С. Венедіктова, О. І. Процевського, В. В. Жернакова, О. М. Ярошенка, О. С. Реус, Ю. М. Щотової тощо.

Вказані роботи не втратили наукової цінності, однак, зважаючи на сучасні політичні, соціальні та економічні зміни, сформульовані в них висновки потребують переосмислення, а окремі аспекти – додаткового вивчення.

На базі національного і міжнародного матеріалу формується інститут захисту прав молоді людини, який з часом повинен стати центральним у трудовому праві, адже не таємниця, що стан дотримання трудових прав і можливості захисту їх в країні залишаються на недостатньому рівні. Однією з найуразливіших і найменш захищених категорій населення залишається молодь, яка потребує особливого правового захисту з боку держави.

Не можна не погодитися з О. М. Ярошенком, який вважає, що ситуація, яка протягом останніх років склалася із зайнятістю та працею молоді, без перебільшення є напруженою та має тенденцію до погіршення.

Причинами для цього є: недосконалість правової і нормативної баз; загострення соціально-економічних проблем; відсутність дієвих механізмів державної підтримки молоді в період її соціального становлення і розвитку, що значно ускладнило процеси відновлення інтелектуального потенціалу, трудових ресурсів держави, а також негативно позначилися на матеріальному становищі молоді сім'ї, здоров'ї, фізичному й духовному розвитку молодих громадян, призвели до зростання безробіття серед молоді, загострення криміногенної ситуації в суспільстві.

Боротьба за виживання вітчизняних підприємств призводить до погіршення умов праці, в тому числі молоді. Тим часом можливості

молодих людей обмежені через їх низьку конкурентоздатність порівняно з іншими категоріями населення [1, с. 205].

Ю. М. Щотова наголошує на особливій соціальній незахищеності молоді. Через відсутність достатнього практичного досвіду, правових і професійних знань, а часто і моральної невідповідності до конкуренції на ринку праці, реалізувати своє право на працю молодим громадянам сьогодні складно.

Різниця між бажанням досягнення молодою людиною високого рівня життя та можливостями цього досягнення, між особистими сподіваннями та труднощами часто призводить до дезадаптації індивідуума, що зрештою може спричинити поведінку протиправного характеру, тобто до злочинності, алкоголізму, наркоманії тощо [2, с. 1].

В. С. Венедіктов вважає, що найчастіше саме молодь є беззахисним і безсоромно експлуатованим «знаряддям» праці, отримуючи за це, та й то не завжди, жалюгідні гроші [3, с. 126].

Дійсно, молоді люди досить часто зазнають труднощів при реалізації права на працю. Справа в тому, що роботодавцям потрібні досвідчені кадри, тому молодій людині без досвіду роботи працевлаштуватися нині непросто.

Сьогодні зростає необхідність підвищити соціально-правовий захист права на працю молоді (особливо у віці до 18 років). Значні зміни характеру та умов праці, пов'язані з впливом соціально-економічних умов, потребують введення нових та перегляду діючих норм про умови праці й надання додаткових гарантій щодо трудових прав молоді.

Однією з дієвих форм підтримки молодіжної зайнятості є працевлаштування молодих безробітних громадян шляхом надання роботодавцю дотацій за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Це повинно стимулювати роботодавців узяти молоду людину, яка згодом зможе закріпитися на виробництві і стати по-справжньому кваліфікованим фахівцем.

На нашу думку, рішенням проблеми працевлаштування молоді могло б стати впровадження та стимулювання державних програм «Молодіжне підприємництво», створення окремих соціальних пакетів, в основу яких входило б надання пільгових державних кредитів на придбання житла, надання одноразової допомоги при переїзді на постійне місце проживання в сільську місцевість.

Немає сумніву, що впровадження та розвиток таких програм державою і всебічне сприяння їм є важливим заходом у поліпшенні зайнятості молоді. Допомога молодим людям правильно почати свою трудову діяльність сприяє забезпеченню їх успішного руху на шляху до гідної праці. Чим більше часу витрачається для того, щоб стати на цей шлях, тим складнішою стає ця проблема, особливо якщо такий шлях

взагалі відсутній.

Література

1. Ярошенко О. М. Проблеми та перспективи правового регулювання зайнятості та праці молоді / О. М. Ярошенко // Вісник Академії правових наук України. – 2004. – № 4. – С. 205-213.

2. Щотова Ю. М. Правове регулювання працевлаштування молоді в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05 / Ю. М. Щотова. – Х., 2006. – 19 с.

3. Венедіктов В. С. До трудового статусу неповнолітніх в Україні: стан та юридичні гарантії / В. С. Венедіктов // Вісник Національного університету внутрішніх справ. – 2003. – Спецвипуск. – С. 126-144.

УДК 656.034:656.7(043.2)

Бабкова В. А., студентка,

Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М. О., асистент

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТВАРИН ПОВІТРЯНИМ ТРАНСПОРТОМ

Багато людей сприймають домашніх тварин ледь не повноправними членами своєї сім'ї, без яких не уявляють свого життя. Тому не дивно, що коли виникає необхідність змінити місце проживання або бажання відправитися в подорож чи навіть службову поїздку, господарі беруть своїх улюбленців разом із собою.

Існує ряд нормативно-правових актів, які регулюють питання перевезення тварин авіаційним транспортом. По-перше, це Європейська конвенція про захист тварин при міжнародному перевезенні від 13.12.1968 р., яка визначає загальні вимоги перевезення тварин, усвідомлюючи, що кожен має моральне зобов'язання виявити повагу до всіх тварин і належним чином враховувати їхню здатність страждати, з бажанням забезпечити добробут тварин під час перевезення, враховуючи, що в разі неможливості дотримання умов забезпечення добробуту тварин, живих тварин слід перевозити в інший спосіб [1].

По-друге, це Правила транспортування тварин, затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 р. № 1402, які визначають, що транспортування тварин – це перевезення тварин, що здійснюється одним або кількома транспортними засобами, а також пов'язані з ним операції, включаючи завантаження (вивантаження), перезавантаження і відпочинок в місцях зупинки, до моменту вивантаження тварин за місцем призначення. Згідно з цими правилами,